

Líčení – Lednický park

Lednický park je místem, kam chodím často a mám ráda jeho pestrost ve všech ročních obdobích. Procházku si vždy užívají i mé dvě fenky.

Když projdu boční brankou, objeví se přede mnou majestátná budova zámku. Se svými věžičkami a novou pastelově žlutou fasádou vypadá, jako by byl z marcipánu. Sejdeme dolů k maurské vodárně a přejdeme most přes řeku Dyji, která se většinou líně plouží lednickým parkem.

Cestička sypaná drobnými kamínky a pískem vede pod vzrostlými stromy. Procházím pod temnou klenbou z větví, které vypadají jako sepnuté ruce. Oblouky akvaduktu nás na chvíli přenesou do doby starověkého Říma. Ráda se zastavím u Pekla.

Cesta vede stále kolem břehu zámeckého rybníka. Ve větvích stromů na posledním ostrůvku mě zaujmou příbytky ptáků. Zdá se, že tenké větve mohutná hnízda vodních ptáků sotva unesou. Ptáci krouží nad svými hnízdy nebo nalétávají na třpytivou hladinu rybníka, nad kterou se sklání koruny stromů.

A to už na nás vykoukne minaret, stavba jako z arabských pohádek. Štíhlá věžička minaretu se tyčí k nebi. Když vyjdeme po točitém schodišti na poslední ochoz, celý zámecký park se staletými listnatými stromy i okolní pohádkovou krajinu máme jako na dlani.

Minaret nechávám za zády a pomalu se vracím cestičkou na druhém břehu rybníka zpět k maurské vodárně.

Projdu brankou na rušnou silnici a v tu chvíli se přenesu jako mávnutím kouzelného proutku z pohádkového světa lednického parku zpět do civilizace.